

Gellai Béla (Endrőd 1924 – Budapest 1998)

Kedves Olvasóm!

A most következő megemlékezésnek kettős jelentőséget ad, egyrészt az, hogy nemrég búcsúztunk Tőle, másrészt általa és Vele, élete felidézésével emlékezünk a Pedagógus Napra. Bár sorozatunkban eddig is sok pedagógus életét ismerhették meg, mégis ez a nap kötelez! Kötelez mindnyájunkat: Soha ne feledkezzünk meg a „Nemzet napszamosai”-ról. Íme, egy a sok közül, egy a legnagyobbak közül, íme az életrajz:

Kisiparos család első gyermeke. Édesapja, József cipész, anyja Galambos Ilona. Két húga Borbála, országos hírű fizikus, Amerikában él és Szabó Incéné Margit ny. óvónő, aki mint a népfront elnöke tevékenykedett a városban.

Endrődön végezte az elemi és polgári iskolai tanulmányait. Ügyes, igyekvő tanuló volt. Kitűnő polgári iskolai végzettségével is előbb ipari szakmát (fodrászat) tanul a család nehéz gazdasági helyzete miatt. Majd Csernus Mihály apátplébános segítségével, tandíjmentesség biztosítása mellett, tanítóképzőbe jelentkezett a Muraközben lévő Csáktornyára. A bekövetkezett hadi helyzet alakulása miatt előbb Szegeden, majd Jászberényben folytatta tanulmányait. 1947-ben kántortanítói oklevelet szerzett kitűnő értékeléssel.

A tanítóskodást Varjason az Újiskolában kezdte. Lelkes fáradhatatlan munkával oktatta az 1-8 osztályból verbuválódott tanyai gyermekközösséget. Rövid ideig kántori teendőket is ellátta a varjasi tanyán Farkas atya mellett.

1950-52 közt a szegedi főiskolán ált. iskolai tanári oklevelet szerzett magyar-történelem szakon.

Munkája elismerésül 1953-ban Öregszőlőbe került a II. sz. tanyai iskola igazgatójának.

Ebben az évben kötött házasságot Hunya Terézzel, aki képesítés nélküli tanítóként nyert alkalmazást.

Rövidesen Dévaványára került igazgatónak, majd eredményes munkája elismerésül Gyomára került a Művelődési Osztály vezetőjének.

1957-ben visszament Dévaványára ahol, igazgatóként működött nyugdíjazásáig. Szívügyeként kezelte a Dolgozók Általános Iskolájának működését. Munkájával döntően hozzájárult a korszerű, új általános iskola felépítéséhez. Igazgatósága alatt vezetése mellett a gimnáziumi oktatás is beindult. Két gyermekük:

Béla és Judit, egyetemet végzett. Budapesten és környékén telepedtek le. Ötödik unokájukat várva a fővárosban voltak a nagyszülők. Háromheti boldog együttlét után indultak volna haza Dévaványára. Indulás előtt az autóbuszban érte az infarktus. Pillanat alatt ment el boldog házasságuk 45. évében.

Mivel mindkét gyermekük a fővárosban él, a hozzájuk közeli Óbudai temetőben helyezték örök Nyugalomra.

1958-ban "Kiváló tanár" kitüntetésben részesült, megkapta a Munka Érdemrend arany fokozatát is. 1997-ben vette át Arany Diplomáját.

Kedvenc időtöltése volt az orgona és harmonizálás, a pingpongozás, a sakk. De szeretett kerékpározni, olvasni. Nyugdíjas életében az unokák jelentették az éltető napfényt.

Nagyszerű pedagógus, hűséges családfő, céljaiért kitartóan dolgozó, fáradhatatlan munkássággal küzdő ember volt, aki megadta Istennek, ami az Istené és a császárnak, ami a császáré.

A legértékesebb endrődiek közül való volt.

Legyen békés nyugodalma!